

Mọi thứ đều quá ồn ào. Luke có thể tìm thấy sự bình an ở đâu?

Ồn Ào Quá!

Bài của Richard M. Romney
 Các Tạp Chí Giáo Hội
 (Dựa trên một câu chuyện có thật)

Luke than thở. Mọi thứ đều quá ồn ào. Hai người anh của Luke, là Tadd và John, lại đang cãi nhau nữa. Ngay cả từ dưới hành lang, em vẫn có thể nghe được tiếng la hét qua cửa phòng của họ. Và chị cả của em, Lizzie, cũng lại mở to nhạc nữa rồi. *Xập xình. Xập xình. Xập xình.* Luke luôn có thể nghe thấy cái giai điệu đều đều của các nốt trầm. Em đã thử nhắc hai anh của mình dừng lại. “Đi chỗ khác chơi,” Tadd bảo. Rồi thì Luke cũng nhắc Lizzie vặn nhỏ nhạc xuống. Chị ấy lại chỉ mở nhạc to hơn.

Luke muốn đi ra ngoài, nơi mà em có thể

suy nghĩ. Nhưng ngoài trời lại đang mưa. Tuy nhiên, có một nơi yên tĩnh mà Luke có thể đến. Hôm qua, cha mẹ đã cho em một căn phòng của riêng mình—một căn phòng mà em ấy không cần phải chia sẻ với Tadd và John. Căn phòng đó nằm dưới tầng hầm. Căn phòng chỉ vừa đủ rộng cho một chiếc giường và một cái bàn. Nhưng khi ở trong phòng của mình, Luke có thể đóng cửa và thoát khỏi tiếng ồn. Luke đi xuống cầu thang để đến phòng mới của mình. Em nhìn quanh những chiếc hộp mà em đã mang xuống trước đó. Em

nhìn thấy bức tranh của Chúa Giê Su nhô ra khỏi một chiếc hộp. Luke nhận được bức tranh đó vào ngày báp têm của mình. Việc ngắm nhìn bức tranh luôn khiến em cảm thấy bình an.

Luke lấy bức tranh ra khỏi hộp. Em đặt nó lên bàn. Rồi em quỳ xuống cầu nguyện. “Kính thưa Cha Thiên Thượng,” Luke nói, “đôi khi ở đây ồn ào quá. Con xin Cha hãy giúp con tìm được chút bình an.” Luke nằm xuống giường. Em nghĩ về Chúa Giê Su. Em đã được học trong Hội Thiếu Nhi rằng Chúa Giê Su có thể luôn ở cạnh em. Và Đức Thánh Linh có thể luôn mang đến bình an. Cha và Mẹ sẽ sớm đi làm về thôi. Họ sẽ nói chuyện với Tadd và John. Cuộc cãi vã sẽ

dừng lại. Trong một lúc thôi. Họ sẽ nói chuyện với Lizzie. Lizzie sẽ vặn nhỏ nhạc của chị ấy xuống. Trong một lúc thôi. Cho đến khi Cha và Mẹ lại đi làm.

Nhưng lúc này, Luke đang nằm trên giường. Em nhìn vào bức tranh Chúa Giê Su. “Con cầu xin Cha Thiên Thượng,” Luke thì thầm. “Xin hãy giúp con cảm thấy bình an cho dù có chuyện gì đang xảy ra trong nhà.”

Sau đó, có một tiếng gõ lên cửa phòng ngủ của em. “Mẹ vào được không?” Mẹ hỏi. “Con sao rồi?”

“Dạ Tadd và John lại cãi nhau nữa rồi,” Luke nói. “Còn chị Lizzie thì mở nhạc rất là to.”

“Mẹ biết chứ. “Thật là khó chịu, phải không nào?” Mẹ nói. “Cha đang nói chuyện với các anh con đấy. Và mẹ sẽ nói chuyện với Lizzie tối nay. Nhưng trước hết, mẹ muốn xem con có ổn không.”

“Dạ, con ổn. Con rất vui vì con có căn phòng này,” Luke nói.

“Mẹ cũng vậy,” Mẹ nói. “Mẹ thấy con đặt một bức tranh của Chúa Giê Su trên bàn.” Luke mỉm cười. “Dạ, đúng ạ. Và Ngài sẽ giúp con khiến căn phòng này trở thành một nơi của sự bình an.”

Câu chuyện này diễn ra ở Hoa Kỳ.

Hãy viết hoặc vẽ một cách thức để em có thể cảm thấy bình yên trong ngôi nhà của mình.

HÌNH ẢNH DO BRYAN BEACH MINH HOA